

تأثیر شیوه تک‌گزینی بر تنوع زیستی گیاهان چوبی و علفی در جنگل خلیل محله- بهشهر

شهره کاظمی^۱، سید محمد حجتی^{*۲}، اصغر فلاح^۱ و کامبیز براری^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۲/۳؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۲/۱۰)

چکیده

این تحقیق با هدف بررسی اثر مدیریت جنگل روی تنوع درختی، زادآوری و پوشش گیاهی در دوپارسل شاهد و مدیریت شده سری یک طرح جنگلداری خلیل محله واقع در بهشهر انجام شد. جهت نمونه برداری، ۳۰ قطعه نمونه آری دایره‌ای شکل با ابعاد شبکه 75×100 متر به صورت تصادفی- منظم در هر دو پارسل پیاده شد در هر قطعه نمونه، نوع گونه درختی و درختچه‌ای همراه با تعداد آن ثبت شد. به منظور مطالعه و بررسی پوشش گیاهی علفی زیرا شکوب در هر قطعه نمونه اصلی، تعداد ۵ میکروپلات (با ابعاد ۱ مترمربع)، یکی از آنها در مرکز و ۴ میکروپلات دیگر در چهارجهت اصلی (با فاصله نصف شعاع قطعه نمونه از مرکز) پیاده شدند. در هر میکروپلات نوع و درصد پوشش گونه‌های علفی یادداشت شد. جهت شمارش زادآوری در مرکز قطعه نمونه اصلی، قطعات نمونه دایره‌ای شکل به مساحت ۱۰۰ متر مربع پیاده شد. برای بررسی و مقایسه تنوع زیستی در دو پارسل از شاخص‌های تنوع سیمپسون و شانون- ویئر و برای محاسبه غنا از شاخص‌های غنای مارگالف و منهینیک و برای یکنواختی از شاخص‌های یکنواختی پایلو با کمک نرم‌افزار PAST استفاده شد نتایج نشان داد تعداد گونه‌های گیاهی در قطعه مدیریت شده بیشتر از شاهد می‌باشد. شاخص‌های تنوع زیستی و غنای گیاهان چوبی و علفی و تجدید حیات گونه‌های چوبی در قطعه مدیریت شده بیشتر از شاهد بود. در واقع نتایج تحقیق نشان داد که مدیریت جنگل به شیوه تک‌گزینی روی تنوع گونه‌های علفی و درختی و تجدید حیات جنگل تأثیر دارد.

واژه‌های کلیدی: تنوع، غنا، یکنواختی، شیوه تک‌گزینی، زادآوری جنگل

۱- گروه جنگلداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۲- اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان مازندران - ساری

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: s_m_hodjati@yahoo.com

مقدمه

شاخص‌هایی برای آشфтگی و فعالیت‌های مدیریتی در جنگل‌ها در نظر گرفته شوند (۲۸).

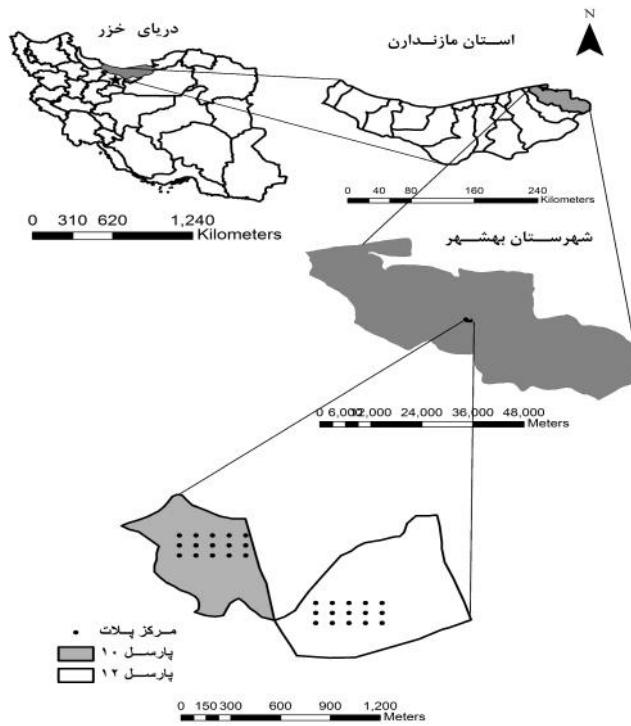
براساس اهمیتی که تأثیر مدیریت بر رروی تنوع گونه‌های گیاهان چوبی و علفی می‌گذارد تحقیقات متعددی در این زمینه انجام گرفته به طوری که جعفری سرابی و همکاران (۱۲) در تحقیق خود عنوان کردند که مدیریت ذخیره‌گاهی در شهرستان دلفان باعث افزایش غالیت، غنای گونه‌ای، کاهش یکنواختی و کاهش تنوع زیستی گونه‌های علفی شده است. حبیبی و همکاران (۱۱) در تحقیق خود با عنوان بررسی پوشش گیاهی در توده‌های مدیریت شده و نشده در سری لاروچال نوشته‌بر بیان کرد که تنوع گونه‌ای (شاخص سیمپسون) در جنگل راش-مرز مدیریت شده کمتر از جنگل مدیریت نشده بوده و در حالی که یکنواختی (شاخص شانون) در جنگل مدیریت نشده بیشتر از مدیریت شده می‌باشد. امیری و همکاران (۶) به این نتیجه رسیدند که اثر مدیریت جنگل به شیوه پناهی در جنگل بلוט لوه موجب افزایش غنای گونه‌ای و شاخص ناهمگنی (سیمپسون) نسبت به توده دست نخورده شده اما در مقابل شاخص یکنواختی را کاهش داده است. زنگانه (۱۵)، در تحقیق خود با عنوان بررسی برخی از ویژگی‌های بوم‌شناسی و جنگل‌شناسی در توده‌های بهره‌برداری نشده و بهره‌برداری شده به شیوه پناهی سری دو علی‌آباد کتول پرداخت و نتایج این بررسی نشان داد که از لحاظ ویژگی‌های تنوع درختان، پوشش علفی کف و زادآوری در دو رویشگاه با یکدیگر اختلاف معنی دار وجود دارد. دمیر و همکاران (۲۴)، به بررسی اثرات بهره‌برداری بر پوشش علفی در یک توده بلוט در ترکیه پرداختند و به این نتیجه رسیدند پوشش گیاهی در مسیرهای چوبکشی به طور معنی داری کاهش یافته است. از طریق مطالعه تنوع گیاهی، می‌توان پویایی جامعه گیاهی را بررسی نمود و با اندازه‌گیری تنوع می‌توان توزیع گونه‌ها را در محیط بررسی کرده و توصیه‌های مدیریتی مناسب ارائه نمود (۲۸).

این تحقیق با هدف بررسی اثر مدیریت روی تنوع گونه‌ای گیاهان چوبی و علفی و تجدید حیات گونه‌های درختی

منابع طبیعی تجدیدشونده از مهم‌ترین و در عین حال از گران‌بهترین سرمایه‌های طبیعی کشورها بوده (۵) و به عنوان بستر حیات بشر و توسعه پایدار محسوب می‌شوند (۱۳). جنگل همانند موجودات زنده در برابر هر عملی از خود عکس العمل نشان می‌دهد که اگر واکنش وارد بر آن مثبت باشد سیر تکاملی و غنی‌شدن را در پیش می‌گیرد، اما اگر تأثیر وارد بر آن مخرب و منفی باشد سیر قهقهایی را انتخاب می‌کند. شناخت این عکس العمل‌ها در تصمیم‌گیری‌های مدیریتی جنگل اهمیت زیادی دارد به طوری که بدون توجه به آن ممکن است اهداف مورد نظر مدیران محقق نشود (۱۶).

در گذشته مدیریت جنگل با هدف تولید چوب انجام می‌شد، اما امروزه جنگل‌های کارکردهای مختلف جنگل نظیر کارکردهای چندگانه بوم‌شناسی، تنوع زیستی، عملکرد حفاظتی (گونه‌های در معرض خطر، حفاظت منابع آب) را به نگام تصمیم‌گیری‌های مدیریتی، درنظر می‌گیرند (۳۶). حفظ تنوع گیاهی یکی از اهداف مهم مدیریت بوم‌سازگار است (۳۷). تحقیقات نشان می‌دهد که تنوع زیستی، ظرفیت باروری اکوسیستم‌های جنگلی را زیاد و توانایی آنها را برای سازگار شدن با تغییر وضعیت افزایش می‌دهد (۳۳). از طرفی مدیریت جنگل در افزایش یا کاهش تنوع زیستی نقش اساسی دارد و دستورالعمل‌های جنگل‌شناسی که در ارتباط با ساختار و سایر شرایط توده تهیه می‌شود در تنوع زیستی تأثیر به سزایی خواهد داشت. بنابراین اگر روش اتخاذ شده برای مدیریت جنگل با شرایط آن جنگل مطابقت نداشته باشد جنگل در جهت کاهش تنوع زیستی و متعاقب آن سیر قهقهایی پیش خواهد رفت. حیات و تداوم بقای یک جنگل در گرو حفظ تنوع زیستی و پایداری اکوسیستم آن می‌باشد (۱۷).

در حقیقت کارکردهای مختلف بوم‌نظام و خدمات آن ممکن است به طور منفی تحت تأثیر کاهش تنوع زیستی قرار گیرد و کاهش درازمدت شمار گونه‌ها ممکن است منجر به کاهش توانایی بوم‌نظام در رویارویی با آشفتگی‌ها شود (۱۲). بنابراین ترکیب گونه‌ها و تنوع زیستی می‌توانند به عنوان

پارسل ۱۰ و ۱۲ سری یک طرح جنگلداری خلیل محله

شکل ۱. موقعیت منطقه مورد مطالعه

نشد. سنگ مادری از نوع آهکی- آهکی دولومیتی و نوع خاک قهقهه‌ای شسته شده با افق کلسیک می‌باشد. متوسط حداقل دما در گرم‌ترین ماه سال (مرداد ماه) $31/7$ درجه سانتی‌گراد متوسط حداقل دما در سردترین ماه سال (بهمن ماه) $2/8$ درجه سانتی‌گراد می‌باشد ضمن اینکه همین آمار نیز حکایت از آن دارد حداقل دمای منطقه -9 درجه سانتی‌گراد در بهمن ماه و حداقل آن 43 درجه سانتی‌گراد در ماه مرداد و متوسط بارندگی سالیانه نیز بالغ بر $679/2$ میلی‌متر می‌باشد. ساختار جنگل به صورت ناهمسال می‌باشد. تیپ غالب جنگل، راش- ممرز به همراه درختان انگلی، کلهو و توسکا می‌باشد و درختان در کلاسه سنی مسن، میان‌سال و جوان قرار دارند و جنگل دو تا سه آشکوبه می‌باشد (۸).

نمونه‌برداری و جمع‌آوری داده‌ها

جهت نمونه‌برداری، 30 قطعه نمونه 10 آری، دایره‌ای شکل با ابعاد شبکه 75×100 متر به صورت تصادفی - منظم در هر دو

زیر آشکوب در توده راش- ممرز در سری یک طرح جنگلداری خلیل محله واقع در بهشهر مازندران انجام شد.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

به منظور انجام این تحقیق، پارسل 10 (شاهد) و 12 (مدیریت شده) سری یک طرح جنگل‌داری خلیل محله- عباس آباد (بهشهر) انتخاب شد (شکل ۱). جنگل مورد بررسی در طول 42 کیلومتری ($16^{\circ} 45^{\prime}$ شمالی و $52^{\circ} 45^{\prime}$ غربی) با متوسط ارتفاع 1200 متر از سطح دریا قرار دارد. قطعات مورد مطالعه از لحاظ شرایط رویشگاهی و ساختار پوشش گیاهی مشابه‌اند. شبیع عمومی در هر دو قطعه 30 درصد و جهت غالب، شمالی می‌باشد. قطعه مدیریت شده از سال 1372 به روش تک‌گزینی مورد بهره‌برداری قرار گرفت ولی در قطعه شاهد هیچ‌گونه بهره‌برداری برنامه‌ریزی شده‌ای انجام

جدول ۱. شاخص‌های اندازه‌گیری تنوع زیستی (کربز، ۱۹۹۸)

مولفه‌های اندازه‌گیری تنوع زیستی	شاخص	فرمول
سیمپسون		$D = 1 - \frac{(n_i(n_i - 1))}{(N(N - 1))} - 1$
تنوع	شانون وینر	$H = -\sum_{i=1}^S (p_i)(\ln p_i)$
غنا	مارگالف	$R = S - 1/\ln N$
یکنواختی	منهینیک	$R = S / \sqrt{n}$
	پایلو	$E = H / \ln(S)$
	هیل (عدد اول)	$N_i = e^H$

n_i = تعداد افراد گونه‌ i در نمونه، N = تعداد کل گونه، p_i = نسبت گونه i در جامعه و S = تعداد گونه در نمونه

آزمون Independent samples T-Test با نرم‌افزار SPSS

استفاده شد.

نتایج

نتایج این بررسی نشان داد که تعداد گونه‌های گیاهی در قطعه مدیریت شده بیشتر از قطعه شاهد می‌باشد. به طوری که در قطعه مدیریت شده و شاهد به ترتیب ۲۷ و ۲۲ گونه گیاهی شناسائی و ثبت شد، که شامل ۱۷ گونه علفی و ۱۰ گونه درختی در قطعه مدیریت شده و ۱۵ گونه علفی و ۷ گونه درختی در قطعه شاهد بود.

گونه‌های درختی

نتایج این تحقیق نشان داد که بیشترین فراوانی گونه‌های درختی در قطعه شاهد و مدیریت شده به ترتیب مربوط به گونه‌های راش و مرز می‌باشد (جدول ۲).

نتایج آماربرداری در دو قطعه مدیریت شده و شاهد نشان داد، تعداد در هکتار، در سطح ۹۵ درصد دارای تفاوت معنی‌داری می‌باشند ولی سطح مقطع در هکتار در دو قطعه تفاوت معنی‌دار نداشت (جدول ۳).

نتایج آنالیز واریانس شاخص‌های تنوع زیستی بین دو قطعه شاهد و مدیریت شده نشان داد که در سطح ۹۵ درصد اختلاف معنی‌داری بین آنها وجود دارد. نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد

پارسل پیاده شد (۲۰). در هر قطعه نمونه، نوع گونه، تعداد درختان و درختچه‌ها و قطر برابر سینه آنها ثبت شد. به منظور مطالعه و بررسی پوشش گیاهی علفی کف جنگل، در هر قطعه نمونه تعداد ۵ میکروپلات (با ابعاد ۱ مترمربع)، یکی از آنها در مرکز و ۴ میکروپلات دیگر در چهارجهت اصلی با فاصله نصف شعاع قطعه نمونه از مرکز پیاده شدند. در هر میکروپلات نوع گونه و درصد پوشش کلیه گونه‌های گیاهی یادداشت شد. جهت شمارش زادآوری در مرکز قطعه نمونه اصلی، از مزوپلات‌های دایره‌ای شکل به مساحت ۱۰۰ متر مربع استفاده شد و تمام درختان و درختچه‌ها با قطر کمتر از نیم سانتی‌متر ثبت شد. جهت محاسبه شاخص‌های تنوع زیستی مربوط به گونه‌های چوبی از تعداد و برای گونه‌های علفی از درصد پوشش استفاده شد.

تحلیل داده‌ها

برای بررسی و مقایسه تنوع زیستی در دو قطعه از شاخص‌های تنوع سیمپسون و شانون وینر، برای محاسبه غنای گونه‌ای از شاخص‌های غنای مارگالف و منهینیک و برای یکنواختی از شاخص‌های یکنواختی پایلو و هیل استفاده شد (جدول ۱)

تجزیه و تحلیل آماری

مقادیر شاخص‌های تنوع زیستی با استفاده از نرم‌افزار Past تعیین و سپس به منظور مقایسه میانگین‌ها در دو قطعه از

جدول ۲. درصد فراوانی (در هکتار) و اسمای علمی گونه‌های درختی شناسایی شده در قطعه شاهد و مدیریت شده سری یک طرح جنگلداری خلیل محله

ردیف	اسم علمی	نام فارسی	قطعه مدیریت شده (در هکتار)	قطعه شاهد (در هکتار)
۱	<i>Fagus orientalis</i> L.	راش	۲۵	۴۷
۲	<i>carpinus betulus</i> L.	ممرز	۳۵	۴۲
۳	<i>Acer velutinum</i> Boiss.	افرا پلت	۲۰	۶
۴	<i>Diospyros lotus</i> L.	کلهو	۱۰	۳
۵	<i>Alnus glutinosa</i> (L.) Gaertn.	توسکای قشلاقی	۱	۱
۶	<i>Acer cappadocicum</i> Gled.	شیردار	۳	۰
۷	<i>Prunus avium</i> L.	گیلاس وحشی	۱	۰
۸	<i>Ulmus glabra</i> Hudson	ملج	۱	۰
۹	<i>Tilia begonifolia</i> Steve.	نمدار	۱	۰
۱۰	<i>Petrocarya fraxinifolia</i> (Lam.) Spach.	لرگ	۰	۱
۱۱	<i>Parrotia persica</i> (DC.) C.A.Mey.	انجیلی	۳	۱

جدول ۳. مشخصات کمی در قطعه شاهد و مدیریت شده سری یک طرح جنگلداری خلیل محله

مشخصه	شاهد	مدیریت شده	Sig.
تعداد در هکتار	$۱۳۹ \pm ۶/۵$	۱۵۱ ± ۶	$۰/۰۴۵^*$
سطح مقطع در هکتار (مترمربع)	$۲۰ \pm ۶/۸$	$۲۴/۶ \pm ۶/۸$	$۰/۰۵۳$

* نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح ۹۵ درصد

پوشش علفی کف جنگل

نتایج بررسی گونه‌های علفی نشان داد که در قطعه شاهد بیشترین و کمترین درصد پوشش به ترتیب مربوط به گونه تمشک و پامچال و در قطعه مدیریت شده مربوط به گونه سرخس دوپایه و پامچال بود (جدول ۷).

نتایج آنالیز واریانس شاخص‌های تنوع زیستی بین دو قطعه شاهد و مدیریت شده نشان داد که در سطح ۹۵ درصد اختلاف معنی‌داری بین آنها وجود دارد. نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد که شاخص‌های پوشش علفی، تنوع و غنا در قطعه مدیریت شده بیشتر از قطعه شاهد می‌باشد ولی شاخص یکنواختی در قطعه مدیریت شده کمتر از قطعه شاهد می‌باشد (جدول ۸).

که شاخص‌های تنوع، غنا و یکنواختی گونه‌های درختی در قطعه مدیریت شده بیشتر از قطعه شاهد می‌باشد (جدول ۴).

تجدید حیات گونه‌های درختی

نتایج بررسی تجدید حیات گونه‌های درختی نشان داد که در قطعه شاهد بیشترین و کمترین تعداد زادآوری در هکتار به ترتیب مربوط به گونه‌های راش و ملح و نمدار و در قطعه مدیریت شده مربوط به گونه‌های راش و نمدار بود (جدول ۵). نتایج آنالیز واریانس شاخص‌های تنوع زیستی بین دو قطعه شاهد و مدیریت شده نشان داد که در سطح ۹۵ درصد اختلاف معنی‌داری بین آنها وجود دارد. نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد که شاخص‌های تنوع، غنا و یکنواختی گونه‌های درختی در قطعه مدیریت شده بیشتر از قطعه شاهد می‌باشد. (جدول ۶).

**جدول ۴. شاخص‌های تنوع، غنا و یکنواختی گونه‌های درختی جنگل در قطعه شاهد و مدیریت شده
در سری یک طرح جنگلداری خلیل محله**

نام شاخص	قطعه مدیریت شده	قطعه شاهد	سطح معنی‌داری
سیمپسون	۰/۶۳ ± ۰/۰۹	۰/۵۱ ± ۰/۰۱	۰/۰۰۱**
تنوع	۱/۱۶ ± ۰/۰۷	۰/۸۵ ± ۰/۰۴	۰/۰۰۱**
مارگالف	۱/۲۶ ± ۰/۱۱	۰/۷۹ ± ۰/۰۸	۰/۰۰۲*
غنا	۰/۸۳ ± ۰/۰۷	۰/۸۵ ± ۰/۰۶	۰/۰۰۷*
منهینیک	۰/۸۳ ± ۰/۰۱	۰/۸۲ ± ۰/۰۲	۰/۰۴*
پایلو	۰/۸۴ ± ۰/۰۱	۰/۸۲ ± ۰/۰۲	۰/۰۳*
هیل			

* نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح ۹۵ درصد و ** نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح ۹۹ درصد

**جدول ۵. درصد فراوانی (در هکتار) و تجدید حیات گونه‌های درختی در قطعه شاهد و مدیریت شده
سری یک طرح جنگلداری خلیل محله**

ردیف	اسم علمی	نام فارسی	قطعه مدیریت شده	قطعه شاهد
۱	<i>Ulmus glabra</i> Hudson	ملج	۴	۱
۲	<i>Fagus orientalis</i> L.	راش	۲۸	۴۷
۳	<i>Acer velutinum</i> Boiss.	افرا پلت	۱۶	۳۴
۴	<i>Diospyros lotus</i> L.	کلهو	۱۷	۸
۵	<i>Carpinus betulus</i> L.	مرمز	۱۵	۴
۶	<i>Acer cappadocicum</i> Gled.	شیردار	۱۷	۶
۷	<i>Tilia begonifolia</i> Steve.	نمدار	۳	۰

**جدول ۶. شاخص‌های تنوع، غنا و یکنواختی زادآوری گونه‌های درختی در قطعه شاهد و مدیریت شده
در سری یک طرح جنگلداری خلیل محله**

نام شاخص	قطعه مدیریت شده	قطعه شاهد	سطح معنی‌داری
سیمپسون	۰/۶۰ ± ۰/۱۴	۰/۲۹ ± ۰/۲۳	۰/۰۰۱**
تنوع	۰/۸۵ ± ۰/۴۴	۰/۴۹ ± ۰/۳۹	۰/۰۰۱**
مارگالف	۰/۹۰ ± ۰/۶۱	۰/۴۹ ± ۰/۳۵	۰/۰۴*
غنا	۰/۹۸ ± ۰/۰۵	۰/۶۲ ± ۰/۲۷	۰/۰۲۴*
منهینیک	۰/۹۵ ± ۰/۰۵	۰/۷۹ ± ۰/۱۵	۰/۰۰۲**
پایلو	۳/۱ ± ۰/۳۸	۱/۷ ± ۰/۱۸	۰/۰۴*
هیل			

* نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح ۹۵ درصد و ** نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح ۹۹ درصد

جدول ۷. درصد پوشش گونه‌های علفی در سطح قطعه شاهد و مدیریت شده سری یک طرح جنگلداری خلیل محله در سطح

ردیف	اسم علمی	نام فارسی	قطعه مدیریت شده (درصد)	قطعه شاهد (درصد)
۱	<i>Rubus hispidus L.</i>	تمشک	۱۶/۰۶	۹/۲۶
۲	<i>Asperula L.</i>	اسپرولا	۰/۳	۸
۳	<i>Oplismenus undulatifolius Ard</i>	النا	۴/۳	۰/۱
۴	<i>Ruscus hyrcanus Woron.</i>	کوله خاس	۵	۲/۳
۵	<i>Euphorbia helioscopia L.</i>	فریبون	۲/۲۶	۲/۲
۶	<i>Pteridium aquilinum (L.)Kuhn.</i>	سرخس عقابی	۰/۲۶	۰/۲
۷	<i>Solanum Dulcamara L.</i>	تاج ریزی ایرانی	۲/۱۳	۰/۵
۸	<i>Carex L.</i>	کارکس	۰/۳۳	۲/۵
۹	<i>Pteris cretica L.</i>	سرخس دو پایه	۱/۶۶	۰/۵
۱۰	<i>Cyclamen persicum Miller.</i>	سیکلامن	۴/۹۳	۴/۴
۱۱	<i>Phyllitis scolopendrium (L.) Newm.</i>	زنگی دارو	۱	۰/۲
	<i>Viola sylvestris Lam.</i>	بنفسه جنگلی	۸	۰/۲
۱۳	<i>Priumla heterochroma Stapf.</i>	پامچال	۰/۰۶	۰/۱
۱۴	<i>Convolvulus L.</i>	پیچک	۲/۴۶	۱
۱۵	<i>Hypericum Androsaemum L.</i>	متامتی	۰/۷	۰/۲
۱۶	<i>Urtica dioica L.</i>	گزنه	۰/۱	۰
۱۷	<i>Malva L.</i>	پنیرک	۲/۱۳	۰

بحث

سایر گونه‌ها می‌باشد در حالی که در قطعه مدیریت شده فراوانی گونه ممرز بیشتر از سایر گونه‌ها می‌باشد که این امر می‌تواند ناشی از برداشت گونه راش و جایگزین شدن گونه ممرز با آن باشد (جدول ۲). بهره‌برداری از این قطعه در طی دو دوره ده ساله به روش تک‌گزینی صورت گرفته است. که این زمان خود فرصت مناسبی برای رشد درختان در مراحل رویشی مختلف می‌باشد. این نتایج همسو با نتایج انسی و همکاران (۷) است که به تأثیر مدیریت بر خصوصیات کمی و کیفی جنگل در مقایسه با جنگل شاهد در حوضه ۴۵ گلیند پرداخته‌اند، می‌باشد. استقامت (۴) که به بررسی ساختار توده و تأثیر آن بر زادآوری جنگل‌های طبیعی و مدیریت شده راش در جنگل زیارت گرگان پرداخته است و پاتو (۱۰) که به مقایسه ساختار توده‌های جنگل طبیعی و بهره‌برداری شده در جنگل‌های بلوط استان آذربایجان غربی پرداخته در مطالعات خود اذعان داشته‌اند

مطالعه تنوع پوشش گیاهی می‌تواند به عنوان شاخص جهت ارزیابی فعالیت‌های مدیریتی در جنگل‌ها به کار گرفته شود (۲۸ و ۳۱). تنوع گونه‌ای بخش عظیمی از مطالعات تنوع زیستی را به خود اختصاص داده و به طور کلی شامل دو جزء غنای گونه‌ای (Species Richness) و یکنواختی گونه‌ها (Species Evenness) می‌باشد (۲۷ و ۳۲). غنای گونه‌ای به تعداد گونه‌های موجود در یک سطح یا در یک نمونه مشخص، بدون در نظر گرفتن تعداد افراد مورد مطالعه در هر گونه گفته می‌شود (۲۶ و ۳۵). در حالی که یکنواختی گونه‌ها عبارت از توزیع افراد در میان گونه‌های موجود یا وفور هر گونه است (۱).

گونه‌های درختی

نتایج نشان داد که فراوانی گونه راش در قطعه شاهد بیشتر از

**جدول ۸. شاخص‌های تنوع، غنا و یکنواختی گونه‌های علفی کف جنگل در قطعه شاهد و مدیریت شده در سری یک
طرح جنگلداری خلیل محله**

نام شاخص	قطعه مدیریت شده	قطعه شاهد	سطح معنی‌داری
تنوع	سیمپسون	$0/45 \pm 0/23$	$0/35 \pm 0/27$
غنا	شانون وینر	$0/82 \pm 0/43$	$0/65 \pm 0/48$
	مارگالف	$0/71 \pm 0/41$	$0/52 \pm 0/39$
یکنواختی	منهینیک	$0/61 \pm 0/30$	$0/51 \pm 0/27$
	پایلو	$0/73 \pm 0/19$	$0/83 \pm 0/15$
	هیل	$2/48 \pm 0/02$	$2/15 \pm 0/02$

* نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح ۹۵ درصد و ** نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح ۹۹ درصد

تجددی حیات گونه‌های درختی

نتایج نشان داد که مدیریت جنگل روی تنوع زادآوری تأثیر دارد. مطابق جدول ۴، در هر دو قطعه مدیریت شده و شاهد بیشترین فراوانی زادآوری مربوط به گونه راش بود و این می‌تواند به دلیل سایه‌پسند بودن راش باشد که بیشترین گونه از نظر تعداد را به خود اختصاص داده است (۱۸). بیشترین زادآوری بعد از گونه راش در قطعه شاهد گونه پلت و در قطعه مدیریت شده گونه‌های شیردار و کله‌و به خود اختصاص داده‌اند. کمترین مقدار زادآوری نیز در قطعه شاهد مربوط به گونه ملچ بود.

شاخص تنوع، غنا و یکنواختی زادآوری در قطعه مدیریت شده بیشتر از قطعه شاهد می‌باشد و هم‌چنین تراکم و نوع زادآوری در توده‌های مورد مطالعه با هم تفاوت دارد. علت را می‌توان بهره‌برداری دانست که خود باعث جابه‌جایی و بهم‌خوردگی خاک می‌شود و به عنوان محركی در خراسن سطحی و شکسته شدن دوره کمون بذرها درختان باشد که این امر زادآوری را افزایش می‌دهد (۱۴). از طرفی در قطعه شاهد به علت بسته بودن تاج پوشش، رقابت برای کسب نور بین تجددی حیات گونه‌های درختی زیاد است که این باعث کاهش زادآوری در این قطعه می‌شود. این نتایج مطابق با نتایج نوری و همکاران (۲۰) می‌باشد. مطابق جدول ۴، تجددی حیات گونه‌های درختی در قطعه شاهد کمتر از قطعه مدیریت شده

که ترکیب گونه‌های درختی غالب در توده‌های بهره‌برداری شده در مقایسه با توده‌های طبیعی دچار تغییراتی شده به‌طوری که اغلب گونه‌های ناخواسته جانشین گونه‌های اصلی و غالب قطعه شده‌اند. احمدی و همکاران (۲) نیز بیان کرد که بین شیوه‌های مختلف جنگل‌شناسی، انجام شیوه‌ی تک‌گزینی منجر به افزایش تنوع و یکنواختی می‌گردد.

در بررسی حاضر تعداد گونه‌های نورپسند در قطعه مدیریت شده بیشتر از قطعه شاهد بود (جدول ۲). هم‌چنین مقدار شاخص‌های تنوع زیستی، یکنواختی و غنای گونه‌های درختی در قطعه مدیریت شده بیشتر از قطعه شاهد می‌باشد (جدول ۴). به‌طور کلی بهره‌برداری از جنگل‌ها معمولاً تنوع، یکنواختی و غنای گونه‌های نور پسند را افزایش می‌دهد (۱۸). علت این امر را می‌توان در بالاتر بودن میزان تنوع گونه‌ای در اشکوب زیرین در قطعه پیش از بهره‌برداری بیان کرد. به‌طوری که برداشت درخت از اشکوب بالا باعث ایجاد شرایط بهتر برای گونه‌های نورپسند زیرآشکوب می‌شود از طرفی کم‌بودن مقادیر شاخص‌های تنوع زیستی همواره به معنی شرایط نامساعد قطعه نیست، در حالت طبیعی در یک جنگل بکر نیز بسته به شرایط رویشگاه، با افزایش سن توده و حرکت آن به سمت کلیماکس از میزان تنوع گونه‌ای کاسته می‌شود (۶).

میکند تا لاشبرگ‌ها که به عنوان یک سد مکانیکی در برابر جوانه‌زنی و استقرار عمل می‌کنند را تجزیه کنند، در واقع تولید و انباست بالای لاشبرگ مانع رشد گونه‌های علفی می‌باشد (۲۹). محققان متعددی گزارش کردند که غنای گونه‌ای بعد از بهره‌برداری به دلیل هجوم گونه‌هایی که مناطق تخریب شده را ترجیح می‌دهند افزایش می‌یابد (۹). وجود راش به عنوان درخت غالب در قطعه شاهد، منجر به کاهش فراوانی گونه‌های نورپسند در قطعه شاهد شده است (۲۳). زیرا درخت راش دارای تاج وسیع و مترکمی است و هم‌چنین این گونه منجر به اسیدی شدن خاک می‌شود به همین دلیل در آشکوب زیرین این توده‌ها، تنوع گونه‌ای کمتر است (۱۹). اما شرایط برای گونه‌های اسیدی دوستی همچون تمشك، کوله‌خاص و سرخس فراهم می‌شود.

یکنواختی گیاهان علفی در این بررسی در قطعه شاهد بیشتر از قطعه مدیریت شده می‌باشد. یکنواختی به فراوانی گونه‌های موجود در یک مقیاس مکانی مشخص بستگی دارد (۱۱، ۲۰ و ۲۷) که نشان‌دهنده پراکندگی گونه‌ها در مکان‌های مختلف است که این پراکندگی در قطعه مدیریت شده کمتر است. در واقع بهره‌برداری ممکن است در بازه زمانی کوتاه، رقابت را کاهش داده و با باز کردن تاج پوشش، رسیدن نور را افزایش دهد و شرایط را برای جوانه‌زنی بذور مهیا کند (۲۲ و ۳۴) به عبارت دیگر، بهره‌برداری به عنوان یک آشفتگی، شرایط را برای تهاجم گونه‌ها فراهم می‌کند و تنوع و غنا را در مراحل اولیه افزایش می‌دهد اما در دراز مدت با بسته شدن تاج پوشش در قطعه بهره‌برداری شده، تنوع گونه‌ای خود را از دست می‌دهد (۳۰).

نتایج به دست آمده حاکی از آن است که مدیریت جنگل به شیوه تک‌گزینی روی تنوع گونه‌های علفی و درختی تأثیر دارد. آگاهی از تأثیر اجرای شیوه‌های مختلف جنگل‌شناسی بر تنوع گونه‌های علفی، زادآوری و درختان آشکوب بالا به منظور حفظ و توسعه جنگل بسیار ضروری می‌باشد. در مناطقی که به مدت طولانی تحت تأثیر دخالت‌های انسان قرار گرفته است، تغییر ساختار ایجاد شده می‌تواند به عنوان یکی از عوامل اصلی

می‌باشد. دال و همکاران (۲۱) نشان دادند که بهره‌برداری باعث کاهش تراکم درختان و سطح مقطع می‌شود و در نتیجه روشنه‌هایی در تاج پوشش ایجاد می‌شود که اجازه گسترش زیر اشکوب را می‌دهد. در مناطقی که بهره‌برداری صورت گرفته است، نور و فضای کافی در اختیار گونه‌های مهاجمی مانند کلهو قرار می‌گیرد (۶). الیوت و نوئپ (۲۵) و شولدر (۳۵)، در تحقیقات خود اثرات بهره‌برداری بر تراکم زادآوری و ترکیب گونه‌ای را مورد مطالعه قرار دادند و به نتایج مشابه این تحقیق دست یافته‌اند. البته باید توجه داشت که که در مقایسه پایداری اکوسیستم‌ها بالا بودن میزان شاخص‌های تنوع در یک قطعه نشان‌دهنده پایدارتر بودن آن اکوسیستم نیست، زمانی می‌توانیم بالا بودن تنوع در یکی از دو قطعه مورد مطالعه را دلیل پایدارتر بودن اکوسیستم آن قطعه بیان کنیم که هر دو قطعه در مرحله اوج باشند و تنوع گونه‌ای بالاتر در یکی از آنها، نشان‌دهنده پایداری بیشتر آن می‌باشد (۳). بنابراین، در مقایسه شاخص‌های تنوع باید مراحل توالی جنگل نیز مدنظر قرار بگیرد.

پوشش علفی

نتایج این بررسی نشان داد که تعداد گونه‌های علفی کف جنگل در قطعه مدیریت شده بیشتر از قطعه شاهد می‌باشد. دلیل بیشتر بودن تعداد گونه‌های علفی در قطعه مدیریت شده می‌تواند ناشی از بازشدن تاج پوشش در اثر برداشت درختان باشد که در نتیجه آن گونه‌های علفی نورپسند مانند تمشك در قطعه مدیریت شده بیشتر حضور می‌یابد (۱۱).

در بررسی حاضر مشخصه‌های تنوع و یکنواختی و غنا پوشش علفی بین دو منطقه مدیریت شده و شاهد در سطح ۹۵٪ دارای تفاوت معنی‌داری بوده به طوری که شاخص‌های تنوع و غنا پوشش علفی در منطقه مدیریت شده بیشتر از منطقه شاهد است علت را می‌توان این طور بیان کرد که برداشت درختان در قطعه مدیریت شده باعث تغییرات اکولوژیکی همانند ازدیاد تابش خورشید و افزایش درجه حرارت خاک در توده می‌شود که این عوامل شرایط را برای فعالیت میکرووارگانیسم‌ها فراهم

گونه‌ای و هم‌چنین تأثیر مدیریت در ارتفاعات مختلف از سطح دریا بر تنوع زیستی نیز توجه شود. تهدید تنوع زیستی و کاهش زادآوری گونه‌ها در نظر گرفته شود. بنابراین لازم است در مطالعات آینده به تأثیر مدت زمان اعمال مدیریت جنگل و اجرای روشهای مختلف جنگل‌شناسی بر تنوع

منابع مورد استفاده

۱. اجتهادی، ح.، ع. سپهری و ح. عکافی. ۱۳۸۸. روش‌های اندازه‌گیری تنوع زیستی، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
۲. احمدی، ت.، م. زرین‌کفش و ح. سردابی. ۱۳۷۹. بررسی ارتباط خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک و تغذیه عناصر معدنی آن توسط درخت سرخدار در جنگل تحقیقاتی واژ، مجله پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی ۱۳(۲): ۷۵-۶۹.
۳. اردکانی، م. ۱۳۸۶، اکولوژی کاربردی. انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
۴. استقامت، م. ۱۳۸۲. تأثیر ساختار توده بر زادآوری در توده‌های طبیعی و تحت مدیریت (شیوه پناهی) در جنگل زیارت گرگان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده جنگلداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.
۵. اکبرزاده، م. ۱۳۸۱. حفظ و بقای گونه‌های مهم مرتعی با استفاده از گردهافشانی زنبور عسل در مرتع ییلاقی استان مازندران. مجموعه مقالات اولین همایش ملی تحقیقات مدیریت دام و مرتع، مرداد ۱۳۸۰. دانشگاه سمنان.
۶. امیری، م.، د. درگاهی، د. حبسی، د. آزادفر و ن. سلیمانی. ۱۳۸۷. مقایسه تراکم زادآوری و تنوع گونه‌ای در توده‌های طبیعی و مدیریت شده جنگل بلوط لوه. فصلنامه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ۱۵(۶): ۵۳-۴۴.
۷. ایسی، ع.، ه. کیادلیری، ر. اخوان و س. بابایی کفاکی. ۱۳۸۸. تأثیر مدیریت بر خصوصیات کمی و کیفی جنگل در مقایسه با جنگل شاهد (مطالعه موردی: حوضه ۴۵ گلبد). فصلنامه علمی- پژوهشی جنگل و صنوبر ایران ۱۷(۴): ۶۷-۶۱.
۸. بی‌نام، ۱۳۸۷. کتابچه تجدید نظر طرح جنگلداری خلیل محله سری ۱ بهشهر-سازمان جنگل‌ها و مرتع کشور.
۹. پوربابایی، ح. و ح. آهنی. ۱۳۸۳. تنوع زیستی گونه‌های چوبی در رویشگاه‌های کرکف در جنگل‌های شفارود گیلان. مجله رستنیها ۵(۲): ۱۵۸-۱۴۷.
۱۰. پاتو، م. ۱۳۸۶. مقایسه ساختار توده‌های جنگل طبیعی و بهره‌برداری شده در جنگل‌های بلوط استان آذربایجان غربی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.
۱۱. پورمحمدعلی حبیبی، س.، ف. کاظم‌نژاد و م. داستان‌پور. ۱۳۸۹. بررسی تنوع زیستی پوشش گیاهی در توده‌های مدیریت شده و مدیریت نشده راش- مرزستان (مطالعه موردی: سری لاروچال-نوشهر). فصلنامه علوم و فنون منابع طبیعی ۶(۱): ۷۴-۶۵.
۱۲. جعفری سرانی، ح.، ب. پیله‌ور، ج. سوسنی و غ. ویس کرمی. ۱۳۹۰. تأثیر مدیریت ذخیره‌گاهی بر تنوع گونه‌های گیاهی، مطالعه موردی: ذخیره‌گاه گلابی و حشی چم حصار دلفان. نشریه محیط زیست طبیعی ۶۵(۱): ۴۳-۳۱.
۱۳. خلیلیان، ص. و ع. طاهری. ۱۳۸۰. تحلیل اقتصادی طرح‌های مرتع داری در استان مرکزی. مجموعه مقالات دومین همایش ملی مرتع و مرتعداری در ایران، بهمن ۱۳۸۰، کرج.
۱۴. ریاحی‌فر، ن. ۱۳۸۹. اثر جاده‌های جنگلی بر خصوصیات خاک، تنوع پوشش گیاهی و زادآوری حاشیه جاده‌های جنگلی (سری ۵ بخش ۲ نکا- ظالم رود). پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری.
۱۵. زنگانه، ق. ۱۳۹۱. بررسی برخی از ویژگی‌های بوم‌شناسی و جنگل‌شناسی در توده‌های بهره‌برداری نشده و بهره‌برداری شده به شیوه پناهی سری ۲ علی‌آباد کتول. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری.

۱۶. کیالاشرکی، ع. و س. شعبانی. ۱۳۸۹. بررسی تنوع گونه‌های گیاهی در گروه‌های اکولوژیک در جنگل آغوزچال. *فصلنامه علوم و فنون منابع طبیعی* (۵): ۲۹-۳۸.
۱۷. قاسمی آقباش، ف. و ا. فتائی. ۱۳۸۵. بررسی نقش مدیریت در تنوع زیستی گونه‌های چوبی در منطقه جنگلی فندقلوی اردبیل. *مجله پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی* (۱۹): ۱۱-۱۸.
۱۸. قمی اویلی، ع.، س. م. حسینی، ا. متاجی و س. غ. جلالی. ۱۳۸۶. بررسی تنوع گونه‌های چوبی و زادآوری دو جامعه گیاهی مدیریت شده در منطقه خیرودکنار نوشهر. *مجله محیط‌شناسی* (۴۳): ۱۰۱-۱۰۶.
۱۹. مریمی‌مهراجر، م. ر. ۱۳۸۴. جنگل‌شناسی و پرورش جنگل. انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
۲۰. نوری، ز.، ج. فقهی، ق. زاهدی امیری، ر. رحمانی و م. زبیری. ۱۳۸۹. ارزیابی تنوع گونه‌های درختی و درختچه‌ای و اثر آن در مدیریت پایداری جنگل. *مجله جنگل و فراورده‌های چوب* (۲): ۲۱۴-۲۰۱.
21. Dale, V. H., S. C. Beyeler and B. Jackson. 2002. Understory vegetation indicators of anthropogenic disturbance in longleaf pine forests at Fort Benning, Georgia, USA. *Ecological Indicators* 1(3): 155- 170.
22. Daniel, T. W., J. A. Helms and F. S. Baker. 1979. Principles of silviculture. Oxford University Press, New York.
23. Deal, R. L. 2007. Management strategies to increase stand structural diversity and enhance biodiversity in coastal rainforest of Alaska. *Biological Conservation* 137: 520-532.
24. Demir, M., E. Makineci and E. Yilmaz. 2007. Investigation of timber harvesting impacts on herbaceous cover, forest floor and surface soil properties on skid road in an oak (*Quercus petrea* L.) stand. *Building and Environment* 42(3): 1194-1199.
25. Elliott, K. J and J. D. Knoepp. 2005. The effects of three regeneration harvest methods on plant diversity and soil characteristics in the southern Appalachians. *Forest Ecology and Management* 211: 296-317.
26. Hurlbert S, H. 1971. The non-concept of species diversity: a critique and alternative parameters. *Journal of Ecology* 52: 577-586.
27. Krebs, C. J. 1998. Ecological methodology. Addison – Wsley press, California.
28. Kneeshaw, D. D., A. Leduc, P. Drapeau, R. Doucet, L. Bouthillier and C. Messier. 2000. Development of integral ecological standards of sustainable forest management at an operational scale. *Forestry Chronicle* 76: 481-493.
29. Kolongo, T. S. D., G. Decocq, C. Y. A. Yao, E. C. Blom and R. S. A. Rompaey. 2006. Plant species diversity in the southern part the Tai National Park. *Biodiversity and Conservation* 15: 2123-2142.
30. Kyde, K. L. 1999. The effect of logging and species diversity and exotic species presence in temperate hardwood forests. M. Sc., Hood College, United States.
31. Larsson, S., and K. Danell. 2001. Science and the measurement of boreal forest biodiversity Scand. *Journal of Forest Research* 3: 5-9.
32. Ludwig, J. A. and J. F. Reynolds. 1988. Statistical ecology A primer on methods and computing. John Wiley and sons, New York. 337p.
33. Mcneely, J. 2002. Forest Biodiversity at the ecosystem level: Where do people Fit in?. *Unasylva* 53: 10-15.
34. Roberts, M. R. and F. S. Gilliam. 1995. Patterns and mechanisms of Plant diversity in forested ecosystems: implications for forest management *Ecological Application* 5: 969-977.
35. Schuler, T. M. and A. R. Gillespie. 2000. Temporal patterns of woody species diversity in a central Appalachian forest from 1856 to 1997. *Torrey Botanical Society* 7: 149-161.
36. Tuffel, K. V., S. Hein, M. Kotar, E. P. Preuhlsler, J. Puimalainen, and P. Weinfurter. 2006. Sustainable Forest Management. Springer press, Germany.
37. Van der maarel, E. 1988. Species diversity in plant communities in relation to structure and dynamics. SPB academic Publishing, The Hague, The Netherlands.
38. Yuguang, B., Z. Abouguendia and R. E. Redmann. 2001. Relationship between plant species diversity and grassland condition. *Journal of Range Management* 54: 177-183.